

Abstrakt

Ústavní soud České republiky náleží do soustavy vrcholných státních orgánů a plní úlohu soudního orgánu ochrany ústavnosti. Cílem diplomové práce je zhodnotit jeho roli v politickém systému České republiky na základě vymezení jeho funkce a základních vztahů k ostatním orgánům státní moci. Předmětem její první části je charakteristika ústavního soudnictví a jeho významu v demokratickém právním státě. Součástí tohoto výkladu je i komparace dvou základních modelů – difúzního a koncentrovaného ústavního soudnictví. Základním námětem diplomové práce je charakteristické postavení Ústavního soudu mezi právem a politikou, zabývá se politickými aspekty ústavního soudnictví. S využitím státoprávního přístupu odpovídá na otázku nakolik je vztah Ústavního soudu k politice systémově předurčen (institucionálně, funkčně). Hlavní část textu analyzuje systémové začlenění Ústavního soudu, jednak jeho postavení jako nezávislého orgánu moci soudní a jednak jeho vztahy k orgánům moci zákonodárné, výkonné a soudní. Tyto vztahy vyplývají ze způsobu výběru ústavních soudců a z široce vymezené působnosti Ústavního soudu, v níž dominuje jeho kontrolní funkce spojená s možností bezprostředního zasahování do činnosti ostatních orgánů veřejné moci. Text přitom podrobněji popisuje především systémové vztahy mezi Ústavním soudem a ústavními orgány moci zákonodárné a výkonné neboli politickými aktéry, tedy témata týkající se ustavování Ústavního soudu a povahy jednotlivých druhů řízení před Ústavním soudem, která doplňuje výběr z judikatury.